

ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-1333-13/2025. számú ügyben,
rendőrségi panaszeljárás tárgyában
(előzmény ügy: RI-AJBH-24/2025.)

Érintett szerv: Mohácsi Rendőrkapitányság

Az eljárás megindítása

()
alatti lakos, a továbbiakban: panaszos) beadványában sérelmezte, hogy 2025. január 13-án hiába kért rendőri segítséget, miután egy fekete színű gépjármű követte, aztán majdnem elgázolta őt és párját. Sérelmezi továbbá, hogy a rendőr elfogadhatatlan módon kommunikált vele. A panaszos utalt rá, hogy a rendőr részrehajló módon járt el.

Tekintettel arra, hogy a panasz tárgya a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerinti intézkedés volt, az e bekezdés b) pontja alapján – figyelemmel az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.) 18. § (1) bekezdésének f) pontjára és 39/F. §-ában foglalt hatásköri szabályokra – vizsgálatot indítottam.

Az Ajbt. 39/J. §-ának (2) bekezdése a rendőrségi panaszok esetében is főszabályként rögzíti, hogy az alapvető jogok biztosa a vizsgálatáról jelentést készít, amely tartalmazza a feltárt tényeket, az ezeken alapuló megállapításokat és következtetéseket, valamint a III. fejezet szerinti intézkedést.

Az alapvető jogok biztosának vizsgálata kifejezetten az alapjogi visszaállások feltárására irányul. A hatásköri szabályok alapján nincs lehetőségem arra, hogy az alapjogsérelemként vagy annak közvetlen veszélyeként nem értékelhető jogsértések tárgyában döntést hozzak.

Az alkalmazott jogforrások

- Magyarország Alaptörvénye;
- Ajbt.;
- Rtv.;
- A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet.

A tényállás megállapításai

A panasz kivizsgálása során a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kértem a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint kértem, hogy küldjék meg az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

A panaszban foglaltak, valamint a rendőrségi adatszolgáltatás alapján rendelkezésre álló információk szerint az alábbi tényállás állapítható meg.

1. A panaszos 2025. január 13-ára virradó éjszaka kért rendőri segítséget a segélyhívó rendszeren keresztül, mivel egy fekete színű gépjármű követte őt és társát egészen az otthonukig, ahol besiettek a lépcsőházba. A panaszos kiemelte, hogy az érintett jármű vezetője el akarta őket gázolni. A segélyhívás alapján a Tevékenység-irányítási Központ utasította a Rendőrkapitányság két rendőrét, J. Zs. r. főt és R. I. r. főm.-t körzeti megbízottakat, hogy vonuljanak ki a helyszínre.

A rendőrök helyszínre érkezését megelőzően az érintett jármű sofőrje is bejelentést tett a segélyhívó rendszeren keresztül, miszerint az éjszaka folyamán két személy megpróbált bemenni az ingatlan teraszára. Autójával e két személy keresésére indult, és talált is két olyan személyt, akik talán az érintettek lehettek, így követte őket, amíg be nem mentek egy lépcsőházba.

2. A rendőrségi jelentések, valamint az ügyeleti eseménynapló tanúsága szerint a rendőrök a helyszínen igazoltatták és – a tényállás tisztázása érdekében, külön-külön – meghallgatták az érintetteket.

A panaszos és párja arról számolt be, hogy együtt járták a környező ingatlanok szeméttárolóit visszaváltható dobozok és palackok gyűjtése céljából. Arra a rendőri kérdésre, hogy miért az éjszakai órákban gyűjtöttek palackokat, érdemi választ nem tudtak adni; hangsúlyozták ugyanakkor, hogy semmilyen jogsértést nem követtek el. Hazafelé tartva észlelték, hogy egy sötét színű autó követi őket. Miután bemenekültek a lépcsőházba, a panaszos hívta a segélyhívót.

Az intézkedés során a helyszínre érkezett az érintett gépjármű sofőrje is, aki elmondta, hogy az éjszaka arra ébredt, hogy két idegen próbál bemászni az ingatlanának utca fronti teraszára. Amikor kilépett a teraszára, a két idegen elmenekült. Kiemelte, hogy az érintettek kiléte számára ismeretlen volt, de mivel úgy vélte „tolvajok”, megpróbálta őket megkeresni. Gépjárművével járva a környéket, amikor két személyre lett figyelmes, akik szemeteszsákot fogva sétáltak. Bár nem volt biztos benne, hogy az ingatlanánál látott két személyről van szó, járművével követni kezdte őket, ám amikor meg akarta őket állítani, sietve bementek egy lépcsőházba. Hangsúlyozta, hogy nem akarta elgázolni a panaszost és párját, azt azonban megjegyezte, hogy az érintettek kivilágíthatatlanul, sötét ruhában sétáltak az út szélén, így eleve nehezen vette őket észre, amikor gépjárművével haladt.

A panaszos által közölt – a rendőrök értékelése szerint – közúti veszélyeztetésről felvétel nem készült, így azt bizonyítani nem lehetett.

A Rendőrkapitányság vezetője az intézkedés eredményéről azt a tájékoztatást adta, hogy a „személyek külön-külön történő meghallgatása során a rendőrök megállapították, hogy szabálysértés, bűncselekmény nem történt, ezért az igazoltatásokon kívül más rendőri intézkedésre nem került sor”. Erről a rendőrök a bejelentőket, így a panaszost is tájékoztatták az intézkedés befejezésekor. A rendőri jelentések szerint a panaszos a kapott tájékoztatást megértette, panasztételi szándékát a helyszínen nem jelezte.

3. A rendőrök jelentéseikben hangsúlyozták, hogy az intézkedés – szemben a panaszos állításával – mindvégig kulturált hangnemben, részrehajlás-mentesen zajlott. A rendőri jelentések nem utalnak olyan jellegű kommunikációra, amelyről a panaszos beadványában beszámolt. A Rendőrkapitányság vezetőjének álláspontja szerint az intézkedő rendőrök „tárgyilagosan, csak az intézkedéshez kapcsolódó, azzal összefüggő kommunikációt folytattak”.

Nem áll rendelkezésre olyan felvétel vagy más információ, ami segítene tisztázni, hogy pontosan hogyan kommunikáltak a rendőrök a panaszossal, és annak során pontosan milyen közlések hangzottak el.

A vizsgálat megállapításai

1. A rendelkezésre álló információk alapján körvonalazódó tényállás szerint a panaszos bejelentése alapján a rendőrség – eleget téve az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerinti intézkedési kötelezettségüknek – intézkedést kezdeményezett, legalább a tényállás tisztázásának erejéig. A rendelkezésre álló információk alapján megállapítható az is, hogy a rendőrök a szükséges mértékben tisztázták a tényállást (amely alapján további rendőri beavatkozást igénylő helyzet nem merült fel), amelynek eredményéről a szükséges

felvilágosítást megadták a panaszos számára. *Ennek megfelelően úgy foglaltam állást, hogy e tekintetben visszásságot eredményező mulasztás nem történt.*

2. Hogy pontosan milyen módon tisztázza a rendőr a tényállást, alapvetően – azon túl, hogy a tényállást tisztázni kell – szakmai és nem jogi kérdés. Ezzel együtt ügyelni kell arra, hogy a rendőr – figyelemmel az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdésére – részrehajlás-mentesen tárja fel az intézkedés alapjául szolgáló körülményeket. A rendelkezésre álló információk éppen azt erősítik, hogy az intézkedő rendőrök minden érintettet (köztük a panaszost) meghallgattak a helyszínen, és annak alapján észszerű következtetéseket vontak le. *Ennek megfelelően elfogadtam a Rendőrkapitányság álláspontját, és úgy foglaltam állást, hogy e tekintetben visszásság nem történt.*

3. A hangnem vonatkozásában a panaszosi és a rendőrségi álláspont között ellentmondás feszül, amely ellentmondást a rendelkezésre álló információk alapján – visszásság tárgyában való állásfoglalás kialakításához szükséges mértékben – feloldani nem lehet, *így e tekintetben nem állt módomban állást foglalni.*

Felhívom ugyanakkor a figyelmet a Rendőri Hivatás Etikai Kódexének 5. pontjára: „*A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit előítéletektől és indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz kínzást, könyörtelen, embertelen vagy megalázó bánásmódot és ezt mástól sem tűri el. Empátiával fordul embertársai felé, védelmet és segítséget nyújt a rászorulóknak.*”

A vizsgálat zárása

Alapjogi visszásság hiányában az Ajbt. 2. § (7) bekezdése, illetve az Ajbt. III. fejezet 11. alcíme szerinti intézkedések alkalmazását mellőzöm.

Az Ajbt. 39/J. §-ának (4) bekezdése alapján az alapvető jogok biztosa a jelentést, illetve a (3) bekezdés szerinti elutasítást megküldi – az intézkedéssel érintett rendőri szerv kilététől függően – az országos rendőrfőkapitány, a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója vagy az idegenrendészeti szerv főigazgatója számára.

Az érintett rendőrségi vezető (jelen esetben az országos rendőrfőkapitány) a rendőrségi panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. hivatkozott 92. §-ának (1) bekezdésére, valamint az Ajbt. 39/K. §-ának (1) bekezdésére – közigazgatási hatósági eljárásban fog döntést hozni, amely döntést a panaszos – amennyiben azzal nem ért egyet, illetve annak eredményével nem elégedett – közigazgatási perben később megtámadhat.

Budapest, 2025. az elektronikus dátumbélyegző szerint

Dr. Kozma Ákos